

Rada Europejska

Bruksela, 24 października 2014 r.
(OR. en)

EUCO 169/14

CO EUR 13
CONCL 5

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Dotyczy: Rada Europejska (23 i 24 października 2014 r.)

Konkluzje

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje przyjęte przez Radę Europejską na wyżej wymienionym posiedzeniu.

I. RAMY POLITYKI KLIMATYCZNO-ENERGETYCZNEJ DO ROKU 2030

1. Poczynione zostały znaczne postępy w realizacji unijnych celów w zakresie zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i w zakresie efektywności energetycznej; cele te muszą zostać w pełni zrealizowane do 2020 r. W oparciu o zasady określone w konkluzjach Rady Europejskiej obradującej w marcu 2014 r. Rada Europejska uzgodniła dzisiaj ramy polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej do roku 2030. W związku z tym nie później niż w pierwszym kwartale 2015 r. UE przedłoży swój wkład w tym zakresie z uwzględnieniem ram czasowych dotyczących zawarcia globalnego porozumienia klimatycznego uzgodnionych w Warszawie przez strony Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu. Rada Europejska apeluje do wszystkich krajów o przedstawienie ambitnych celów i polityk odpowiednio wcześniej przed Konferencją Stron (COP 21) w Paryżu. Powróci do tej kwestii po konferencji w Paryżu. Rada Europejska będzie prowadzić przegląd wszystkich elementów przedmiotowych ram i nadal wytyczać – w stosownych przypadkach – strategiczne kierunki działania, zwłaszcza w odniesieniu do konsensusu w kwestii sektorów objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS), sektorów nieobjętych tym systemem, w kwestii połączeń międzysystemowych i efektywności energetycznej. Komisja będzie nadal prowadziła regularny dialog z zainteresowanymi stronami.

Cel w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych

2. Rada Europejska zatwierdziła wiążący cel unijny zakładający ograniczenie wewnętrznych emisji gazów cieplarnianych do roku 2030 o co najmniej 40% w porównaniu z poziomem z roku 1990. W związku z tym:
 - 2.1 wyznaczony cel zostanie zrealizowany wspólnie przez UE w sposób najbardziej racjonalny pod względem kosztów, przy redukcji emisji do 2030 r. przez sektory objęte unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS) i nieobjęte tym systemem wynoszącej, odpowiednio, 43% i 30% w stosunku do roku 2005;
 - 2.2 wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w tych staraniach, dbając o równowagę między względami sprawiedliwości i solidarności;

EU ETS

- 2.3 sprawnie funkcjonujący, zreformowany system handlu uprawnieniami do emisji (ETS) z instrumentem służącym stabilizacji rynku zgodnie z wnioskiem Komisji będzie głównym europejskim instrumentem wykorzystywanym do osiągnięcia tego celu; roczny wskaźnik dotyczący zmniejszenia pułapu maksymalnych dozwolonych emisji zostanie podniesiony z 1,74% do 2,2% począwszy od 2021 r.;
- 2.4 przydział bezpłatnych uprawnień nie wygaśnie; istniejące środki będą nadal obowiązywały po roku 2020, tak by zapobiec ucieczce emisji wynikającej z polityki przeciwdziałania zmianie klimatu, do czasu podjęcia porównywalnych działań w innych dużych gospodarkach; ma to służyć zapewnieniu odpowiednich poziomów wsparcia dla sektorów, którym grozi utrata konkurencyjności na arenie międzynarodowej. Wzorce porównawcze (benchmarki) dla przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji będą okresowo poddawane przeglądowi stosownie do postępu technologicznego w odnośnych sektorach przemysłu. Uwzględnione zostaną zarówno bezpośrednie, jak i pośrednie koszty emisji, zgodnie z unijnymi zasadami pomocy państwa, tak aby zapewnić równe warunki działania. Aby utrzymać międzynarodową konkurencyjność, najwydajniejsze instalacje w tych sektorach nie powinny być narażone na nadmierne koszty emisji prowadzące do ucieczki emisji. Przyszły przydział uprawnień zapewni lepsze dostosowanie do zmieniających się poziomów produkcji w różnych sektorach. Jednocześnie w pełni utrzymane zostaną zachęty dla przemysłu w zakresie innowacji, a obciążenia administracyjne nie zwiększą się. Uwzględniona zostanie kwestia zapewnienia przystępnych cen energii oraz unikania nieoczekiwanych zysków;
- 2.5 w tym kontekście, państwa członkowskie, których PKB w przeliczeniu na mieszkańca wynosi poniżej 60% średniej UE, mogą postanowić o dalszym przydzielaniu bezpłatnych uprawnień sektorowi energetycznemu do 2030 r. Maksymalna kwota przydzielona bezpłatnie po 2020 r. nie powinna przekroczyć 40% uprawnień przydzielonych na podstawie pkt 2.9 do zbycia na aukcji państwowym członkowskim korzystającym z tej możliwości. Należy poprawić obecne uwarunkowania, w tym przejrzystość, aby zapewnić wykorzystanie środków finansowych na propagowanie realnych inwestycji służących modernizacji sektora energetycznego przy unikaniu zakłóceń na wewnętrznym rynku energii;

- 2.6 istniejący instrument finansowania NER300 zostanie przedłużony, w tym z przeznaczeniem na wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla i na odnawialne źródła energii, a jego zakres zostanie rozszerzony o innowacje w zakresie technologii niskoemisyjnych w sektorach przemysłowych, a początkowa pula zostanie zwiększona do 400 mln uprawnień (NER400). Do tego programu będą się kwalifikować projekty inwestycyjne, również projekty małej skali, we wszystkich państwach członkowskich;
- 2.7 powstanie nowa rezerwa obejmująca 2% uprawnień w zakresie unijnego ETS służąca zaspokojeniu szczególnie wysokich potrzeb w zakresie dodatkowych inwestycji w państwach członkowskich o niskich dochodach (PKB na mieszkańca¹ poniżej 60% średniej UE). Rezerwa ta będzie miała następujące cechy:
- wpływy z rezerwy będą wykorzystywane do zwiększenia efektywności energetycznej i do modernizacji systemów energetycznych tych państw członkowskich, tak by ich obywatele mogli korzystać z czystszej i bezpiecznej energii po przystępnej cenie;
 - wykorzystanie środków finansowych będzie całkowicie przejrzyste;
 - uprawnienia z puli rezerwowej zostaną zbyte w drodze aukcji zgodnie z tymi samymi zasadami i na tych samych warunkach co inne uprawnienia;
 - rezerwa posłuży utworzeniu funduszu, który będzie zarządzany przez będące jego beneficjentami państwa członkowskie przy udziale EBI w wyborze projektów. Zapewnione zostaną uproszczone mechanizmy dla projektów małej skali. Do dnia 31 grudnia 2030 r. środki te będą rozdzielane w oparciu o kombinację złożoną w 50% z kryterium zweryfikowanych emisji i w 50% z kryterium PKB, przy czym podstawa wyboru projektów zostanie poddana przeglądowi do końca 2024 roku;
- 2.8 w celu zapewnienia solidarności, wzrostu i połączeń międzysystemowych 10% uprawnień EU ETS, które państwa członkowskie mają zbyć na aukcji, zostanie rozdzielonych między te państwa, których PKB na mieszkańca nie przekroczył 90% średniej UE (w roku 2013);
- 2.9 pozostałe uprawnienia zostaną rozdzielone pomiędzy wszystkie państwa członkowskie na podstawie zweryfikowanych emisji bez zmniejszenia udziału uprawnień przeznaczonych do zbycia na aukcji;

¹ Wszystkie odniesienia do PKB dotyczą 2013 r. i są wyrażone w EUR w cenach rynkowych.

Sektory nieobjęte ETS

- 2.10 metodologia określania krajowych celów w zakresie redukcji emisji dla sektorów nieobjętych ETS – obejmująca wszystkie elementy zastosowane w decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego na rok 2020 – będzie nadal stosowana do roku 2030, a podział wysiłku redukcyjnego będzie ustalany na podstawie względnego PKB na mieszkańca. Wszystkie państwa członkowskie przyczynią się do osiągnięcia łącznej redukcji emisji przez UE w 2030 r., realizując cele krajowe na poziomie od 0% do -40% w stosunku do roku 2005;
- 2.11 cele dla państw członkowskich, w których PKB na mieszkańca jest wyższe niż średnia UE, zostaną odpowiednio dostosowane, tak by w sprawiedliwy i wyważony sposób odzwierciedlić efektywność kosztową;
- 2.12 znacznie zwiększy się dostępność i wykorzystanie istniejących instrumentów elastyczności w sektorach nieobjętych ETS, tak by zapewnić racjonalność kosztową wspólnego wysiłku UE oraz zbieżność poziomów emisji na mieszkańca do roku 2030. Dla państw członkowskich, których krajowe cele w zakresie zmniejszenia emisji są znacznie wyższe zarówno od średniej UE, jak i od ich potencjału zmniejszenia efektywnego kosztowo, a także dla państw członkowskich, które nie miały bezpłatnych uprawnień dla instalacji przemysłowych w 2013 r., określona zostanie większa elastyczność w realizacji celów – w postaci ograniczonego, jednorazowego zmniejszenia uprawnień ETS, w sprawie którego decyzja zostanie podjęta przed 2020 r., z jednoczesnym zachowaniem przewidywalności i integralności środowiskowej;
- 2.13 ważne jest, by ograniczyć emisje gazów cieplarnianych i zagrożenia związane z uzależnieniem od paliw kopalnych w sektorze transportu. Rada Europejska zwraca się zatem do Komisji o dalsze analizowanie instrumentów i środków w ramach kompleksowego, neutralnego technologicznie podejścia w zakresie promowania redukcji emisji oraz efektywności energetycznej transportu, transportu elektrycznego i odnawialnych źródeł energii w transporcie także po roku 2020. Rada Europejska apeluje o szybkie przyjęcie dyrektywy ustanawiającej metody obliczania i wymogi sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych. Przypomina również o tym, że zgodnie z obowiązującymi przepisami państwo członkowskie może zdecydować się objąć sektor transportu systemem ETS;

2.14 należy dostrzec różnorodne cele sektora rolnego i sektora użytkowania gruntów (z ich mniejszym potencjałem łagodzenia skutków emisji) oraz konieczność zapewnienia spójności między unijnymi celami w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i w kontekście zmiany klimatu. Rada Europejska zwraca się do Komisji, aby przeanalizowała najlepsze sposoby zachęcania do zrównoważonej intensyfikacji produkcji żywności przy jednoczesnej optymalizacji udziału tego sektora w łagodzeniu skutków emisji i w sekwestracji gazów cieplarnianych, w tym przez zalesianie. Gdy tylko pozwolą na to warunki techniczne, a w każdym razie przed rokiem 2020, zostanie określona polityka dotycząca włączenia kwestii użytkowania gruntów, zmiany sposobu użytkowania gruntów i leśnictwa do ram łagodzenia skutków emisji gazów cieplarnianych do roku 2030.

Odnawialne źródła energii i efektywność energetyczna

3. Ustala się unijny cel, by w 2030 r. udział energii ze źródeł odnawialnych w energii zużywanej w UE wynosił co najmniej 27%. Cel ten będzie wiążący na szczeblu UE. Aby zrealizować ten cel, państwa członkowskie będą wносить stosowne wkłady w związku z koniecznością wspólnego osiągnięcia unijnego celu, ale nie będą pozbawione możliwości ustalenia własnych ambitniejszych celów krajowych i ich propagowania, zgodnie z wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa, a także przy uwzględnieniu ich stopnia zintegrowania w ramach wewnętrznego rynku energii. Integracja rosnących poziomów energii ze źródeł odnawialnych o nieprzewidywalnej charakterystyce produkcji wymaga wewnętrznego rynku energii, który jest w większym stopniu wzajemnie połączony, oraz odpowiednich rezerw, które powinny być koordynowane w razie potrzeby na szczeblu regionalnym.

Na szczeblu UE ustala się orientacyjny cel w wysokości co najmniej 27% dotyczący poprawy efektywności energetycznej w 2030 r. w porównaniu z prognozami zużycia energii w przyszłości w oparciu o obecne kryteria. Zostanie on osiągnięty w sposób racjonalny kosztowo i będzie w pełni respektować skuteczność systemu ETS w przyczynianiu się do realizacji ogólnych celów dotyczących klimatu. Ten stan rzeczy zostanie poddany przeglądowi do 2020 r. z myślą o poziomie unijnym wynoszącym 30%. Komisja zaproponuje priorytetowe sektory, w których można uzyskać znaczny wzrost efektywności energetycznej, oraz sposoby działania w tym zakresie na szczeblu UE, a wysiłki regulacyjne i finansowe UE i państw członkowskich będą się koncentrować na tych sektorach.

Powyższe cele zostaną zrealizowane w pełnym poszanowaniu swobody, z jaką państwa członkowskie mogą określać swoje koszty energetyczne. Cele nie zostaną przełożone na cele wiążące krajowo. Poszczególne państwa członkowskie mogą swobodnie ustalać swoje własne wyższe cele krajowe.

Osiągnięcie w pełni funkcjonującego i połączonego wewnętrznego rynku energii

4. Rada Europejska zwróciła uwagę na to, że w pełni funkcjonujący i połączony wewnętrzny rynek energii ma podstawowe znaczenie. Przywołując konkluzje z marca 2014 r. dotyczące urzeczywistnienia wewnętrznego rynku energii, Rada Europejska podkreśliła, że należy dołożyć wszelkich starań, by pilnie osiągnąć ten cel. Zapobieganie nieadekwatnym połączeniom międzysystemowym państw członkowskich z europejskimi sieciami gazu i energii elektrycznej oraz zapewnienie synchronicznego działania państw członkowskich w ramach europejskich sieci kontynentalnych, zgodnie z europejską strategią bezpieczeństwa energetycznego będzie nadal miało priorytetowe znaczenie po 2020 r. W tym kontekście Rada Europejska postanowiła, że:
- Komisja Europejska, wspierana przez państwa członkowskie, podejmie pilne działania, aby zapewnić osiągnięcie minimalnego celu wynoszącego 10% dotyczącego istniejących elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych – na zasadzie priorytetu i nie później niż do 2020 roku, przynajmniej w odniesieniu do tych państw członkowskich, które nie osiągnęły jeszcze minimalnego poziomu integracji w ramach wewnętrznego rynku energii, czyli państw bałtyckich, Portugalii i Hiszpanii, a także w odniesieniu do państw członkowskich, które stanowią ich główny punkt dostępu do wewnętrznego rynku energii. Komisja będzie monitorować postępy i przedstawiać Radzie Europejskiej sprawozdania na temat wszystkich możliwych źródeł finansowania, w tym na temat możliwości finansowania unijnego, z myślą o zapewnieniu osiągnięcia celu wynoszącego 10%. W tym kontekście Rada Europejska zwraca się do Komisji, by opracowała propozycje, m.in. na temat finansowania, w granicach odnośnych instrumentów wieloletnich ram finansowych – stosownie do potrzeb. Przywołując konkluzje z posiedzeń Rady Europejskiej w marcu i czerwcu, w których podkreślono potrzebę zapewnienia pełnego udziału wszystkich państw członkowskich w wewnętrznym rynku energii, Komisja będzie także regularnie przedstawiać Radzie Europejskiej stosowne sprawozdania, mając na uwadze realizację celu wynoszącego 15% do 2030 r., zgodnie z propozycją Komisji. Oba cele zostaną osiągnięte w drodze realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

- państwa członkowskie i Komisja ułatwią realizację projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym tych określonych w europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego, które łączą w szczególności państwa bałtyckie, Hiszpanię i Portugalię z pozostałą częścią wewnętrznego rynku energii, i zadbają o to, by projekty te miały najwyższy priorytet i zostały ukończone do roku 2020. Przedmiotem szczególnej uwagi będą bardziej oddalone lub gorzej połączone części jednolitego rynku, takie jak Malta, Cypr i Grecja. W związku z tym Rada Europejska z zadowoleniem odnotowuje – jako pierwszy krok – niedawno uzgodnioną wspólną strategię operatorów systemów przesyłowych dotyczącą rozwoju połączeń międzysystemowych Półwyspu Iberyjskiego z wewnętrznym rynkiem energii elektrycznej, w tym konkretne projekty służące zwiększeniu zdolności w tym zakresie. Rada Europejska wzywa do realizacji tej strategii i zachęca operatorów systemów przesyłowych i organy regulacyjne do włączenia odpowiednich projektów do najbliższych dziesięcioletnich planów rozwoju sieci;
- w przypadku gdy realizacja tych projektów nie wystarczy do tego, by osiągnąć cel wynoszący 10%, określone zostaną nowe projekty, które w ramach zbliżającego się przeglądu wykazu projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania zostaną do tego wykazu pilnie dodane i będą szybko wdrażane. Projektom tym należy udostępnić współfinansowanie unijne. Komisja jest proszona o to, by przed posiedzeniem Rady Europejskiej w marcu 2015 r. przedstawiła komunikat na temat najlepszych sposobów postępowania, by skutecznie zrealizować wyżej wymieniony cel.

Bezpieczeństwo energetyczne

5. Przywołując swoje konkluzje z czerwca 2014 r., Rada Europejska zatwierdziła dalsze działania na rzecz ograniczenia zależności energetycznej UE i zwiększenia jej bezpieczeństwa energetycznego zarówno w odniesieniu do energii elektrycznej, jak i gazu. Do realizacji tego celu przyczyni się także obniżenie popytu na energię w wyniku zwiększonej efektywności energetycznej. Rada Europejska przyjęła do wiadomości sprawozdanie prezydencji w sprawie bezpieczeństwa energetycznego¹. Z zadowoleniem odniosła się do sprawozdania Komisji dotyczącego natychmiastowego działania mającego na celu zwiększenie odporności UE na ewentualne poważne zakłócenia w najbliższym sezonie zimowym. Sprawozdanie to przedstawia pełny obraz solidności systemu energetycznego Europy (test wytrzymałościowy). W związku z tym Rada Europejska z zadowoleniem odnotowała wkład wniesiony przez wszystkie państwa członkowskie, główne podmioty rynku energii oraz kraje sąsiadujące i partnerów. Rada Europejska uznała również, że bezpieczeństwo energetyczne UE można zwiększyć poprzez wykorzystanie lokalnych zasobów oraz bezpiecznych i zrównoważonych technologii niskoemisyjnych.

Rada Europejska uzgodniła, by:

- w sektorze gazu wdrożyć krytyczne projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, takie jak korytarz północ-południe, południowy korytarz gazowy i propagowanie nowego centrum handlu gazem w Europie Południowej, a także kluczowe projekty infrastrukturalne zwiększające bezpieczeństwo energetyczne Finlandii i państw bałtyckich, tak by zapewnić zróżnicowanie dostawców energii i dróg dostaw oraz sprawne funkcjonowanie rynku;
- usprawnić mechanizmy umożliwiające lepsze wykorzystanie instalacji regazyfikacji i pojemności magazynowej w systemie gazowym, tak by lepiej reagować na sytuacje nadzwyczajne;
- zwrócić się do Komisji o zwiększenie udzielanego przez nią wsparcia, tak by zapewnić lepszą koordynację wysiłków na rzecz ukończenia projektów krytycznych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, oraz o opracowanie ukierunkowanych działań, takich jak doradztwo techniczne lub utworzenie wielostronnych grup zadaniowych zajmujących się konkretnymi rurociągami międzysystemowymi łączącymi stosowne państwa członkowskie, tak by szybko rozwiązać problemy związane z wdrażaniem;

¹ Dok. 13788/14.

- usprawnić krajowe procedury administracyjne zgodnie ze wskazówkami Komisji oraz dalej rozwijać politykę mającą zapewnić ochronę krytycznej infrastruktury energetycznej, m.in. przed zagrożeniami w zakresie ICT;
- aby zwiększyć siłę przetargową UE w negocjacjach dotyczących energii, w pełni wykorzystać możliwości stwarzane przez decyzję ustanawiającą mechanizm wymiany informacji w odniesieniu do zawieranych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi umów międzyrządowych w dziedzinie energii, w szczególności w odniesieniu do postanowień standardowych i pomocy Komisji przy negocjowaniu tych umów;
- zachęcać, by państwa członkowskie i spółki uczestniczące przedstawiały Komisji stosowne informacje i zwracały się do niej o wsparcie podczas negocjacji, także na temat oceny *ex-ante* zgodności poszczególnych umów międzyrządowych z unijnymi przepisami i z priorytetami w zakresie bezpieczeństwa energetycznego;
- dalej wzmacniać Wspólnotę Energetyczną, której celem jest rozszerzenie unijnego dorobku prawnego w zakresie energii na kraje objęte procesem rozszerzenia i kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa, w świetle problemów UE związanych z bezpieczeństwem dostaw;
- wykorzystać instrumenty polityki zagranicznej UE i państw członkowskich w celu zapewnienia spójnego przekazu w zakresie bezpieczeństwa energetycznego, który w szczególności będzie skierowany do partnerów strategicznych i głównych dostawców energii.

Rada Europejska powróci do kwestii bezpieczeństwa energetycznego w 2015 r., by ocenić poczynione postępy.

Zarządzanie

6. Rada Europejska uzgodniła utworzenie rzetelnego i przejrzystego systemu zarządzania nieniosącego żadnych zbędnych obciążeń administracyjnych, który ma pomóc UE w zapewnieniu realizacji zakładanych przez nią celów polityki energetycznej, przy zachowaniu niezbędnej elastyczności dla państw członkowskich i w pełnym poszanowaniu ich swobody w określaniu własnego koszyka energetycznego. Ten system zarządzania:
 - 6.1 będzie się opierał na istniejących elementach składowych, takich jak krajowe programy klimatyczne, krajowe plany dotyczące odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej. Oddzielne aspekty dotyczące planowania i sprawozdawczości zostaną uproszczone i połączone;

- 6.2 zwiększy rolę i prawa konsumentów, przejrzystość i przewidywalność dla inwestorów, m.in. dzięki systematycznemu monitorowaniu głównych wskaźników przystępnego cenowo, bezpiecznego, konkurencyjnego, pewnego i zrównoważonego systemu energetycznego;
- 6.3 ułatwi koordynację krajowych polityk energetycznych i będzie sprzyjać rozwijaniu współpracy regionalnej między państwami członkowskimi.

Rada Europejska przypomina o swoim celu w postaci utworzenia unii energetycznej służącej zapewnieniu przystępnej cenowo, bezpiecznej i zrównoważonej energii, zgodnie z zapisami zawartymi w swoim programie strategicznym; będzie regularnie dokonywać przeglądu realizacji tego celu.

II. KWESTIE GOSPODARCZE

7. Sytuacja gospodarcza i sytuacja w zakresie zatrudnienia pozostają naszym najwyższym priorytetem. Rozwój sytuacji makroekonomicznej w ostatnim czasie jest rozczarowujący w związku z niskim wzrostem PKB i utrzymującymi się bardzo wysokimi poziomami bezrobocia w dużej części Europy, a także nadzwyczajnie niską inflacją. Uwydatnia to pilną potrzebę szybkiej realizacji środków służących pobudzeniu zatrudnienia, wzrostu gospodarczego, konkurencyjności oraz środków służących upodmiotowieniu i ochronie obywateli Unii, zgodnie ze Strategicznym programem Unii w okresie zmian. Zasadniczymi warunkami dla inwestycji są reformy strukturalne i zdrowe finanse publiczne. W związku z tym Rada Europejska zwróciła się do Komisji, Rady i państw członkowskich, aby niezwłocznie przełożyły te wytyczne na konkretne działania polityczne.

8. Europa musi inwestować w swoją przyszłość, aby utorować drogę dla silnego, trwałego ożywienia gospodarczego. Dzisiejszy niski poziom inwestycji podkopuje jutrzejszy potencjał wzrostu. Rada Europejska wspiera plany nowej Komisji, aby rozpocząć inicjatywę uruchamiającą dodatkowe inwestycje ze źródeł publicznych i prywatnych na kwotę 300 mld EUR w latach 2015–2017. Musimy zachęcać do pełnego wykorzystywania wszystkich istniejących i przydzielanych zasobów unijnych. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła ustanowienie grupy zadaniowej pod przewodnictwem Komisji i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, mającej określić konkretne działania pobudzające inwestycje, w tym listę potencjalnie wykonalnych projektów o znaczeniu europejskim do zrealizowania w krótkim i średnim terminie. Zwróciła się do Komisji i Rady, aby – w ścisłej współpracy w szczególności z EBI – niezwłocznie podjęły tę inicjatywę inwestycyjną i aby złożyły Radzie Europejskiej sprawozdanie na posiedzeniu w grudniu.
9. Postępy w ustanawianiu unii bankowej przyczyniły się do znacznej poprawy warunków na rynkach finansowych. Odporny, dobrze nadzorowany i regulowany europejski system bankowy przyczyni się do wsparcia ożywienia gospodarczego. W tym względzie Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła uruchomienie jednolitego mechanizmu nadzorczego w dniu 4 listopada 2014 r.

III. INNE PUNKTY

Ebola

10. Rada Europejska jest głęboko zaniepokojona dalszym rozprzestrzenianiem się wirusa eboli w Afryce Zachodniej oraz wzrostem liczby zakażeń i zgonów spowodowanych tą chorobą. Pochwaliła prace wykonane przez rządy krajów dotkniętych epidemią i organizacje pozarządowe w reakcji na bezprecedensowe wyzwanie w zakresie zdrowia. Rada Europejska wyraziła także najwyższe uznanie dla bezinteresownego poświęcenia ze strony członków personelu medycznego w obliczu tego kryzysu i dla ich odwagi i profesjonalizmu.

11. Wspólnie z Organizacją Narodów Zjednoczonych, organizacjami regionalnymi i innymi kluczowymi partnerami Unia Europejska i jej państwa członkowskie stanęły na czele międzynarodowych starań mających na celu zapewnienie reagowania kryzysowego oferującego kluczowe zdolności, takie jak fachowy personel, ruchome laboratoria dostosowane do potrzeb walki z ebolą, ośrodki leczenia, a także transport lotniczy i morski, w ramach kompleksowego reagowania UE. Środki finansowe zapewnione przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie sięgnęły obecnie ponad 600 mln EUR. Na ostatnim posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych oraz na posiedzeniu unijnych ministrów zdrowia doprecyzowano działania UE; Rada Europejska wzywa do szybkiej realizacji wniosków z tych posiedzeń.
12. Zahamowanie obecnych tendencji wymaga nieustannego, skoordynowanego i wzmożonego reagowania. Potrzebna jest dodatkowa pomoc w celu zwiększenia skali reakcji w terenie, szczególnie w odniesieniu do opieki medycznej i sprzętu medycznego, a także wzmocnienia kontroli stanu zdrowia przy wyjeździe. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła zobowiązania państw członkowskich do zwiększenia pomocy finansowej, dzięki której łączna kwota finansowania sięgnie 1 miliarda EUR. Ponadto państwa członkowskie zobowiązały się do zwiększenia skali rozmieszczenia personelu medycznego i pomocniczego w regionie. Państwa członkowskie i Komisja uzgodniły także, że zagwarantują odpowiednią opiekę nad międzynarodowym personelem medycznym w ramach dostępnych zasobów, tak aby zapewnić im potrzebne leczenie, w tym także możliwość ewakuacji medycznej. Ponadto do priorytetów należy korzystanie z Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego jako platformy koordynującej rozmieszczanie zgłaszających się dobrowolnie ekspertów w dziedzinie opieki zdrowotnej.
13. Skala epidemii jest zagrożeniem nie tylko dla gospodarki i stabilności krajów nią dotkniętych, ale także dla całego regionu. Rada Europejska wzywa wysoką przedstawiciel i Komisję, aby opracowały pakiet środków ukierunkowanych na szersze skutki polityczne, w zakresie bezpieczeństwa i gospodarcze, jakie niesie kryzys wywołany ebolą w Afryce Zachodniej.
14. Pomoc Afryce Zachodniej w przezwyciężeniu tego kryzysu jest najskuteczniejszym sposobem zapobiegnięcia groźnemu wybuchowi epidemii tej choroby gdzie indziej. W Europie wystąpiły pierwsze potwierdzone przypadki zakażenia wirusem eboli, dlatego też szczególnie duże znaczenie ma stan gotowości w obrębie Unii Europejskiej i dalsze działania na rzecz ochrony krajów Unii Europejskiej i jej obywateli, w szczególności środki zapobiegawcze służące zmniejszeniu ryzyka epidemii, w tym skoordynowane działania profilaktyczne w ramach UE, takie jak wymiana informacji i najlepszych praktyk, szkolenia personelu medycznego i, w stosownych przypadkach, kontrole stanu zdrowia przy wyjeździe.

15. Z myślą o dalszym wzmocnieniu unijnej zdolności reagowania na kryzys wywołany ebolą UE mianowała przyszłego komisarza Christosa Stylianidesa na stanowisko koordynatora UE ds. eboli. Przy wsparciu Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego będzie on współpracować z instytucjami UE, państwami członkowskimi, ONZ oraz innymi organizacjami międzynarodowymi i zainteresowanymi stronami.
16. Rada Europejska zwraca się do przewodniczącego Komisji i do wysokiej przedstawiciel, aby na następnym posiedzeniu przedstawili sprawozdanie na temat środków podjętych w odpowiedzi na kryzys związany z wirusem eboli.

Ukraina

17. Przywołując swoje konkluzje z dnia 30 sierpnia, Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła protokół z Mińska z dnia 5 września oraz memorandum z Mińska z dnia 19 września jako kroki w kierunku trwałego politycznego rozwiązania kryzysu, które musi być oparte na poszanowaniu niezależności, suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy. Oczekuje pełnego zaangażowania stron i szybkiej realizacji wszystkich zobowiązań określonych w dokumentach mińskich, w szczególności w odniesieniu do pełnego wprowadzenia zawieszenia broni, przyjęcia kompleksowych ustaleń dotyczących kontroli granicznych oraz przeprowadzenia wcześniejszych wyborów w obwodach donieckim i ługańskim zgodnie z prawem ukraińskim. Uważa, że przeprowadzenie wyborów „prezydenckich” i „parlamentarnych”, do których wezwały samozwańcze władze, byłoby sprzeczne z literą i duchem protokołu z Mińska i nie zostanie uznane. Rada Europejska ponownie wzywa do zapewnienia natychmiastowego, bezpiecznego i nieograniczonego dostępu do miejsca katastrofy samolotu MH17.
18. Unia Europejska oczekuje, że Federacja Rosyjska będzie respektować suwerenność narodową i integralność terytorialną Ukrainy i przyczyniać się do politycznej stabilizacji i ożywienia gospodarczego na Ukrainie. Rada Europejska powtarza, że nie uzna nielegalnej aneksji Krymu. Federacja Rosyjska powinna przyjąć swoją część odpowiedzialności za pełną realizację porozumień z Mińska. W szczególności władze Rosji powinny zapobiegać wszelkim przepływom wojsk, broni lub bojowników z jej terytorium na Ukrainę. Powinny wykorzystać swoje wpływy, aby zadbać o to, by separatyści w dobrej wierze realizowali zobowiązania podjęte w Mińsku. Federacja Rosyjska powinna także wspierać OBWE w jej działaniach kontrolnych.

19. Unia Europejska i jej państwa członkowskie pozostają w pełni zaangażowane we wspieranie politycznego rozwiązania kryzysu ukraińskiego, w tym poprzez działania na rzecz wzmocnienia zdolności OBWE w zakresie monitorowania, zwiększenie skali pomocy humanitarnej oraz wspieranie Ukrainy i udzielanie jej pomocy w procesie reform, w szczególności w zakresie decentralizacji i ochrony praw osób należących do mniejszości narodowych. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła planowane rozpoczęcie tymczasowego stosowania układu o stowarzyszeniu. Podkreśliła znaczenie tego, by Federacja Rosyjska, Ukraina i Unia Europejska ściśle wypełniały zobowiązania określone we wspólnym oświadczeniu ministerialnym z dnia 12 września.
20. Odnosząc się do wyborów parlamentarnych, które odbędą się w dniu 26 października, Rada Europejska ponownie wyraża swoją wolę wspierania Ukrainy w jej reformach politycznych i gospodarczych, w tym w odniesieniu do sektora energetycznego, zgodnie z zobowiązaniami obu stron przyjętymi w drodze układu o stowarzyszeniu.
21. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła postępy w rozwiązywaniu ukraińskiego kryzysu energetycznego. Oczekuje finalizacji bieżących negocjacji trójstronnych między Federacją Rosyjską, Ukrainą i Komisją Europejską.
22. Rada Europejska przypomniła o poprzednich decyzjach UE w sprawie środków ograniczających. Będzie nadal obserwować sytuację na Ukrainie, aby nadawać kierunek dalszym działaniom stosownie do potrzeb.

Republika Mołdawii

23. Rada Europejska oczekuje przeprowadzenia wyborów parlamentarnych w Republice Mołdawii w dniu 30 listopada jako kolejnego ważnego kroku w ramach europejskiej strategii realizowanej przez Republikę Mołdawii w następstwie niedawnego rozpoczęcia tymczasowego stosowania układu o stowarzyszeniu. Oczekuje, że nadchodzące wybory parlamentarne będą wolne i uczciwe, oraz zaleca, aby władze mołdawskie ściśle współpracowały z międzynarodowymi obserwatorami wyborów. W tym kontekście wszystkie siły polityczne powinny prowadzić otwartą i uczciwą kampanię wyborczą.

Cypr

24. Rada Europejska wyraziła głębokie zaniepokojenie wznowionymi napięciami we wschodniej części regionu Morza Śródziemnego oraz wezwała Turcję do wykazania powściągliwości i respektowania suwerenności Cypru na obszarze jego mórz terytorialnych oraz suwerennych praw Cypru w jego wyłącznej strefie ekonomicznej. Rada Europejska przypomniała o Deklaracji Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich z dnia 21 września 2005 r., jak również o tym, że uznanie wszystkich państw członkowskich jest niezbędnym elementem procesu przystąpienia. W obecnej sytuacji Rada Europejska uznała, że ważniejsze niż kiedykolwiek jest zapewnienie pozytywnego klimatu, by negocjacje w sprawie kompleksowego rozwiązania kwestii cypryjskiej mogły być wznowione.

Strategia Unii Europejskiej na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego

25. Rada Europejska zatwierdziła strategię Unii Europejskiej na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego (EUSAIR) i wezwała wszystkie właściwe podmioty do jej niezwłocznej realizacji, zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 29 września 2014 r.

Kwestie instytucjonalne

26. Rada Europejska przyjęła decyzję w sprawie mianowania Komisji Europejskiej.
-